

haverne af de reelle Privilegier, men Medicininkøberne, der betaler det Tilskud, som de reelle Privilegier maatte yde til Apotekerfonden. Derfor skal jeg være villig til at deltage i Forhandlinger om en Bestemmelse, der paalægger de reelle Privilegier en saadan Afgift til Fonden, og jeg vil haabe, at den højtærede Justitsminister vil være villig til at deltage i Forhandlingen derom. Ligeledes mener jeg, at den Afgift, der ydes ved Salg af de reelle Privilegier, 1000 Kr., bør forhøjes, fordi Prisniveauet nu er et andet og de faktisk nu kun betaler Halvdelen af, hvad de betalte tidligere. Den bør forhøjes i samme Forhold, som de andre Afgifter, hvormed dette Lovforslag beskæftiger sig, forhøjes. Spørgsmaalet er, om man ikke burde gaa til en meget betydelig Forhøjelse af denne Afgift, thi hvis man vil sætte sig til Maal en Gang at naa til Afløsning af de reelle Privilegier, maa Vejen være den, at man dels ved en betydelig Afgift i Tilfælde af Salg, dels ved en aarlig Afgift til Apotekerfonden gør det lettere at overtage dem. En Afgift ved Salg vil ikke kapitaliseres, men vil naturligvis bidrage noget til at hindre den Prisstigning, der stadig finder Sted for disse Privilegier. En aarlig Afgift vil kapitaliseres, og ved Salg vil den nuværende indehaver af et reelt Privilegium altsaa minde en Formueværdi, som han har købt og betalt. Dette kunde synes uretfærdigt og urimeligt, og derfor vil jeg ogsaa mene, at hvis man gaar til at paalægge dem en aarlig Afgift, bør den ikke træde fuldt i Kraft straks, men foreløbig være mindre og først træde fuldt i Kraft ved Ejerskifte. Man kan sige, at man herved vil øve nogen Uretfærdighed, idet man vil kapitalisere og tilægge sig en Formueværdi, som er købt og betalt. Ja, det vil man gøre, og det indeholder maaske et Moment af Uretfærdighed, men man kan neppe komme udenom det, hvis man vil den Vej frem. Til Gengæld derfor er der i Tidens Løb ogsaa hver Dag ydet Indehaverne af disse reelle Privilegier en meget stor Fordel fra det offentlige Side, hvad de faktisk foreliggende Tilstande udviser. Der kunde maaske ogsaa være Tale om at skelne mellem den Værdistigning, der finder Sted paa Ejendommene, og den, der falder paa Privilegierne, og saa vidt jeg ved, har Overvejelser af denne Art været fremme i sin Tid — der ligger vist i Justitsministeriet nogle Forarbejder dertil. Den højtærede Justitsminister vil maaske oplyse mig nærmere derom. Men ogsaa dette kan vi jo drøfte nærmere i Udvalget, hvis vi overhovedet for Alvor skal

ind paa Spørgsmaalet ved denne Lejlighed. Jeg er villig til at tage Spørgsmaalet op og medvirke til en Løsning. Om det skal ske ved Ændring af det foreliggende Lovforslag, eller om Lovforslaget skal benyttes som Udgangspunkt til, at Spørgsmaalet kan tages op, kan vi jo tale nærmere om i Udvalget.

Spørgsmaalet om fri Apotekernæring har løseligt været nævnt. Jeg tror ikke, det er en Vej, man med Fordel vil kunne slaa ind paa. Sagen er den, at Næringen ikke vil blive fri, der vil være saa mange Baand, Forpligtelser, Tilsyn og Fordele knyttet dertil, at den faktisk ikke vil blive fri, og da man jo desuden i vore Dage forstaar at organisere sig, vil der ikke opnaas noget som helst derved udover dette, at man faar mindre Adgang til at øve Kontrol, end man har i Øjeblikket.

Justitsministeren (Rytter): Lovforslaget vedrører jo Apotekervæsenet, og vi ved af gammel Erfaring, at naar et saadant Lovforslag fremkommer, bliver det fulgt med stor Interesse; det ser man jo ogsaa af Forhandlingerne her i Dag.

Det ærede 8de tingvalgte Medlem (Birch) var inde paa Spørgsmaalet om Repræsentanter for Forbrugsinteresserne ved Fastsættelsen af Taksterne. Forholdet er dér følgende: Der er en Medicinalrevisor, som paa Basis af de gældende Lovregler udregner Taksterne; andet sker der ikke. Men det Spørgsmaal kan jo tages op til Overvejelse, om det muligvis kan ordnes paa en anden Maade, noget i Retning af det, det ærede Medlem foreslog.

Det ærede Medlem dvælede ogsaa ved det store, omtvistede Spørgsmaal om de reelle Apotekerprivilegier, om vi ikke skulde se at komme bort fra dem. Det er jo et gammelt Spørgsmaal; men hver Gang man har haft det fremme, har man opgivet det igen. Man har ogsaa i andre Lande forhandlet om det samme Spørgsmaal og har ikke været saa tilfreds med det Resultat, man dér har opnaaet. Ogsaa det Spørgsmaal kan jo overvejes, om end det selvfølgelig ligger noget udenfor det foreliggende Forslags Ramme, hvad det ærede Medlem selv gjorde opmærksom paa. Jeg maa dog allerede nu sige, at jeg tror ikke, at det ærede Medlem har Ret, naar han gjorde gældende, at nu var Prisen, som i sin Tid var 18 Mill. Kr., ganske vist steget, men det behøvede man ikke at tage Hensyn til ved en Ekspropriation, thi Værdien maa betragtes som en Formue, der er anbragt i Obligationer. Jeg tror ikke, det ærede